

ชีวประวัติ

พระสัทธัมมโชติกะ ฐัมมาจริยะ

อดีต (๒๔๕๒ - ๒๕๐๕)

อธิการบดีปาโมกข์แห่งอภิธรรมมหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย
วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ชาติภูมิ

พระอาจารย์สัทธัมมโชติกะ ฐัมมาจริยะ เป็นพระมหาเถระ ชาวพม่า เกิดเมื่อวันที่ อังคาร ขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๔ ปีฉลู ตรงกับวันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ ที่จังหวัดเมียนฉาน ประเทศพม่า มารดาชื่อ ต่อดี้ด บิดาชื่อ อุทุ่นเมียน มีน้องสาวชื่อ มะชิน (ซึ่งท่านได้พามาอยู่เมืองไทยด้วย และคนไทยที่คุ้นเคยจะเรียกน้องสาวของท่านว่า “มัทรี”)

การศึกษา

นับตั้งแต่ท่านพระอาจารย์สัทธัมมโชติกะ ฐัมมาจริยะ

อุปสมบทเข้ามาอยู่ในเพศบรรพชิต

ท่านใส่ใจใคร่ใน

การศึกษามาก ท่านเรียนพระไตรปิฎก พร้อมทั้งอรรถกถา และฎีกา จากพระคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญพระไตรปิฎก แต่ละปิฎก เช่น พระอาจารย์กันทันตะกุมารเถระ ผู้เป็นคณาจารย์ะชั้นมกเถิกะ เจ้าอาวาสวัดโสใต้ จังหวัดเมียนฉาน และพระอาจารย์กันทันตะ ญาณิกเถระ ผู้เป็นพระวินัยธรชั้นฎีกา และอัครมหาบัณฑิต จังหวัดแรงกูน พระอาจารย์กันทันตะ วัฒนเถระ อภิธรรมคณาจารย์ะ จังหวัดอมรปุระ เป็นต้น พระคณาจารย์เหล่านี้ ได้ถ่ายทอดความรู้ที่ท่านเชี่ยวชาญให้แก่พระสัทธรรมะ โชติกะ ธรรมาจารย์ะ ทำให้ท่านพระอาจารย์มีความรู้โดดเด่น ตั้งแต่อายุน้อย โดยเฉพาะพระอภิธรรมปิฎก ท่านมีความเชี่ยวชาญมาก

การเข้ามาเผยแผ่ในประเทศไทย

ในสมัยที่พระเจ้าพระคุณ ท่านเจ้าประคุณ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถระ) อดีตอธิบดีสงฆ์วัดมหาธาตุฯ องค์กัตุติยนายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขณะดำรงตำแหน่งสังฆมนตรีว่าการองค์การปกครอง ที่สมณศักดิ์ พระพิมลธรรม นั้น พระเดชพระ

คุณท่าน ได้ริเริ่ม และฟื้นฟูให้มีการเรียนพระอภิธรรม เมื่อ พุทธศักราช ๒๔๕๒ ได้เดินทางไปดูงานในประเทศพม่า เห็นว่าประเทศพม่า มีความเจริญรุ่งเรือง ทางพระพุทธศาสนา ทั้งด้านคันถธุระ และวิปัสสนาธุระ จึงได้ขอพระภิกษุบัณฑิต ชั้น ฌัมมาจริยะ จากสภาการศึกษา พระพุทธศาสนา ของ สหภาพพม่า และ ๑พณฯ เอกอัครราชทูตพม่า ประจำ ประเทศไทย ได้นิมนต์พระอาจารย์ สัทธัมมะโชติกะ ฌัมมาจริยะ ให้มาสอนพระอภิธรรมในประเทศไทย (อีกรูป หนึ่ง คือ ท่านพระอาจารย์เตชินทะ ฌัมมาจริยะ ฌัมมกถิกะ)

ผลงานที่โดดเด่น

เมื่อท่านพระอาจารย์สัทธัมมาจริยะ เดินทางเข้าสู่ ประเทศไทย ช่วงแรกท่านพักจำพรรษาที่วัดปรก ยานนาวา กรุงเทพมหานคร ๑ ภายหลัง จึงมาพำนักที่วัดระฆังโฆสิตาราม ฝั่ง ธนบุรี ระหว่างที่พำนักอยู่ที่วัดระฆังฯ นั้น ท่านได้ ดำเนินการสอนพระอภิธรรม และรจนาคัมภีร์พระอภิธรรม หลายเล่ม แต่เพราะท่านมิใช่คนไทย ดังนั้น การสื่อสาร ทางภาษากับบรรดาศิษย์ จึงเป็นไปได้ยากยิ่ง แต่ท่านก็มีได้

ท่อแท้ มีความวิริยะอุตสาหะอย่างยอดเยี่ยม ถึงขนาดใช้กล้ามเนื้อ
 ใ้อาศัยลูกศิษย์ที่พอมีพื้นฐานความรู้ด้านอักษรธรรมช่วย และ
 ศิษย์เหล่านี้ ก็ได้ช่วยงานจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอน
 โดยเริ่มในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ ท่านได้เรียบเรียงหลักสูตรเล่ม
 แรก คือ อักษรธรรมสังคณีมาติกา ปี พ.ศ.๒๔๕๔ เรียบเรียง
 คัมภีร์มหาปัญญาฐาน ใช้เวลาถึง ๑ ปีเศษ ตลอดเวลา ๑๗ ปี ที่
 อยู่ประเทศไทย ท่านได้เรียบเรียง หลักสูตรการเรียนการ
 สอนถึงจำนวน ๒๕ เล่ม (คือที่เกี่ยวข้องกับพระอักษรธรรม ๒๐ เล่ม
 หนังสือการเสด็จปาฐกถาปกิณณะ ๕ เล่ม เช่น คู่มือการ
 สร้างทานกุศล, ธรรมเพื่อสันติภาพของโลกเป็นต้น) แสดงถึง
 ความเป็นอัจฉริยะทางด้านวิชาการของท่าน ประกอบด้วยวิ
 ริยบารมีของท่าน ดังที่ท่านปรารภไว้ว่า

“...แต่อย่างไรก็ตาม อาตมภาพลำบากผู้เดียว แต่ทำให้
 ผู้อื่นเป็นจำนวนมากได้รับประโยชน์และความสุขทั้งในโลกนี้
 และโลกหน้า อาตมภาพ ก็ยินดียอมรับความลำบากนั้นๆ ทุก
 ประการโดยมิได้นึกเป็นอย่างอื่น ฯลฯ และเพื่อเป็นการสร้าง
 สมบารมีทั้ง ๑๐ ตามสมควรที่จะเป็นไปได้ประการหนึ่ง”

บำเพ็ญตนเป็นพระโพธิสัตว์เพื่อสร้างบารมี

เมื่อแต่งปกณ์ต่างๆจบ ท่านจะเขียนข้อความปรารธนา
แห่งใจของท่านว่า (มโนปณิธาน)

อิทํ เม ปุณฺณํ สพฺพญตฺตญาณสฺส ปจฺจโย โหตุ.

ขอบุญกุศลต่าง ๆ ของอาตมภาพที่ได้สำเร็จไปนี้ จงเป็น
พลวปัจจัยแก้ปัญญาริกระสัมมาสัมโพธิญาณด้วยเทอญ.

บั้นปลายชีวิต

ท่านพระอาจารย์สัทธัมมะโชติกะ ฐัมมาจริยะ ได้จัด
หลักสูตรการเรียนการสอนได้อย่างเรียบร้อยขาดแต่วิปัสสนา
ที่ปณีเล่มเดียว ในปี พ.ศ.๒๕๐๕ ท่านได้อาพาชนัก ด้วย
โรคความดันโลหิตสูง โดยได้เข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยา
บาลมิชชั่นอยู่ ๒ ครั้ง ภายหลังจากได้ย้ายมาพักรักษาตัวที่
โรงพยาบาลศิริราช เป็นเวลารวมเดือน แต่อาการก็กลับทรุด
หนักลง สุดท้ายแพทย์จะช่วยเยียวยาได้ จนถึงวาระสุดท้ายของ
ท่านอาจารย์

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ เวลา ๒๐.๐๐ น. เศษ
ท่านพระอาจารย์สัทธัมมะโชติกะ ฐัมมาจริยะ ผู้เป็นกัณฑ์
ปาโมกษ์ แห่งอภิธรรมมหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ก็ได้
มรณภาพลง ที่โรงพยาบาลศิริราช ด้วยโรคความดันโลหิตสูง
และไตพิการ สิริรวมอายุได้ ๕๓ ปี

ท่านพระอาจารย์สัทธัมมะโชติกะ ฐัมมาจริยะ ได้ทำ
หิตานุหิตประโยชน์ในมนุษยโลกนี้พอสมควร และได้ทิ้ง
มรดกอันล้ำค่าให้แก่ศิษยานุศิษย์ในประเทศไทย นับเป็น
มรดกอันยิ่งใหญ่ หาสิ่งเสมอได้ยาก ควรที่ศิษยานุศิษย์ของ
อภิธรรมมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยของเรา จะน้อมจิต
น้อมใจระลึกนึกถึงอุปการะคุณของท่านพระอาจารย์ แล้วตั้ง
จิตตั้งใจศึกษาเล่าเรียนธรรมะในพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะ
พระอภิธรรม เพื่อสืบสานเจตนารมณ์ของท่านพระอาจารย์ให้
อภิธรรมนั้นยืนยงยาวนานอยู่คู่พระพุทธศาสนา และคู่
ประเทศไทย จนตราบเท่ากาลปวสาน อันเป็นการตอบแทน
คุณูปการของท่านพระอาจารย์สัทธัมมะโชติกะ ฐัมมาจริยะ
โดยเป็นอาจริยบูชา.